

Bruxelles, den 15.9.2017
COM(2017) 544 final

2017/0234 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i
Eksekutivkomitéen for Programmet under FN's Flygtningehøjkommissariat**

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører Rådets afgørelse om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Eksekutivkomitéen for Programmet under FN's Flygtningehøjkommissariat (i det følgende benævnt "Eksekutivkomitéen") i forbindelse med vedtagelsen af udkastet til konklusion om maskinlæsbare rejsedokumenter til flygtninge og statsløse personer.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. FN's økonomiske og sociale råds resolution af 30. april 1958 om oprettelse af Eksekutivkomitéen for Programmet under FN's Flygtningehøjkommissariat

Eksekutivkomitéen blev oprettet ved FN's økonomiske og sociale råds resolution af 30. april 1958 om oprettelse af Eksekutivkomitéen for Programmet under FN's Flygtningehøjkommissariat (E/RES/672 (XXV)). I medfør af denne resolution fungerer Eksekutivkomitéen som et rådgivende organ, hvad angår de politiske retningslinjer for international beskyttelse af flygtninge.

2.2. Eksekutivkomitéen for Programmet under FN's Flygtningehøjkommissariat

Eksekutivkomitéen består af både medlemmer og observatører. Kun stater kan være medlem. Der gives observatørstatus til både stater og andre enheder. På nuværende tidspunkt er der 101 medlemsstater i Eksekutivkomitéen, herunder de 27 EU-medlemsstater, 16 stater med observatørstatus, herunder en EU-medlemsstat, og 39 observatører, som ikke er stater, herunder Den Europæiske Union.

Observatører har til forskel fra medlemmer ikke stemmeret, men har lov til at tale på offentlige møder i Eksekutivkomitéen. Hvad angår mellemstatslige organisationer, der har observatørstatus i Eksekutivkomitéen, fastsættes det i artikel 38, stk. 2, i Eksekutivkomitéens forretningsorden som senest ændret i oktober 2016, at komitéen efter henstilling fra det stående udvalg kan beslutte på årsbasis at invitere mellemstatslige organisationer, der har observatørstatus i komitéen, til at deltage i dets private møder om asyl- og flygtningeanliggender, som ligger inden for deres kompetence. På grundlag af denne bestemmelse inviterede Eksekutivkomitéen den 5. maj 2017 Den Europæiske Union til at deltage i dets private møder om asyl- og flygtningeanliggender inden for Den Europæiske Unions kompetence.

Eksekutivkomitéen vedtager regelmæssigt tematiske konklusioner om beskyttelse af flygtninge. De tematiske konklusioner om beskyttelse af flygtninge vedtages med konsensus af Eksekutivkomitéens medlemmer. De udarbejdes i samarbejde med UNHCR på en række private møder mellem Eksekutivkomitéens medlemmer og mellemstatslige organisationer, som i deres egenskab af observatører er blevet inviteret til at deltage i disse private møder

2.3. Udkastet til konklusion fra Eksekutivkomitéen for Programmet under FN's Flygtningehøjkommissariat

Den 2.-6. oktober 2017 skal Eksekutivkomitéen på sin 68. samling vedtage en konklusion om maskinlæsbare rejsedokumenter til flygtninge og statsløse personer (i det følgende benævnt "udkastet til konklusion").

Efter invitation fra Eksekutivkomitéen på grundlag af artikel 38, stk. 2, i dens forretningsorden har Den Europæiske Union deltaget i udarbejdelsen af udkastet til konklusion. EU-medlemsstaterne, der også er medlemmer af Eksekutivkomitéen, deltager i vedtagelsen af udkastet til konklusion.

Formålet med udkastet til konklusion, således som det blev udarbejdet på private møder den 30. maj, 8. juni, 12. juni, 16. juni og 11.-12. september, er hovedsagelig at opfordre alle stater, der er part i konventionen af 1951 om flygtninges retsstilling ("konventionen af 1951") og konventionen af 1954 om statsløse personers retsstilling ("konventionen af 1954"), til at indføre maskinlæsbare rejsedokumenter udstedt i medfør af konventionerne, som er i overensstemmelse med ICAO-standard 3.12 og ICAO-dokument 9303 (Organisationen for International Civil Luftfart), hvis de ikke allerede har gjort det, og at opfordre alle stater, der ikke er part i disse konventioner, og som allerede udsteder maskinlæsbare dokumenter til flygtninge og statsløse personer, til at dele god praksis med andre interesserede stater, som ikke er part i konventionerne, med henblik på at tilskynde dem til at indføre sådanne rejsedokumenter, hvis de ikke allerede har gjort det. Udkastet til konklusion indeholder bestemmelser om Eksekutivkomitéens tilsagn om at lette overgangen til og den fortsatte udstedelse af maskinlæsbare rejsedokumenter til flygtninge og statsløse personer ved at tilvejebringe de finansielle midler og sikre den nødvendige kapacitetsopbyggende og tekniske støtte i samarbejde med ICAO og UNHCR.

I udkastet til konklusion anføres det, at der siden udarbejdelsen af konventionen af 1951 og konventionen af 1954 er sket en væsentlig udvikling i de internationale standarder og specifikationer for rejsedokumenter, og at det bedst kan sikres, at flygtninge og statsløse personer med lovligt ophold på en kontraherende stats område, når denne stat skal udstede rejsedokumenter til disse personer, således at de kan rejse uden for dette område, jf. konventionernes artikel 28 og tillæggene og bilagene til disse konventioner, kan udøve deres rettigheder, hvis de har adgang til rejsedokumenter, der er i overensstemmelse med ICAO-standarderne, navnlig hvad angår deres maskinlæsbarehed.

I udkastet til konklusion henvises der også til de igangværende multilaterale drøftelser om flygtninge såsom drøftelserne om den globale aftale om flygtninge.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

Unionen bør støtte vedtagelsen af Eksekutivkomitéens konklusion om maskinlæsbare rejsedokumenter til flygtninge og statsløse personer.

Det er ønskeligt, at de rejsedokumenter, som stater udsteder til flygtninge og statsløse personer med lovligt ophold på deres område, overholder kravene til sikkerhedselementer i overensstemmelse med internationale standarder, nemlig ICAO-standard 3.12 og dokument 9303 om maskinlæsbare rejsedokumenter. Det gør disse rejsedokumenter mere sikre, idet det er med til at beskytte dem mod forfalskning og svigagtig brug.

I Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder¹, fastlægges det sikkerhedsniveau, medlemsstaternes pas og rejsedokumenter som et minimum skal opfylde, og det kræves desuden, at medlemsstaterne overholder ICAO-dokument 9303, navnlig hvad angår udstedelsesproceduren og den maskinlæsbare persondataside. Forordningen finder anvendelse på alle rejsedokumenter, der udstedes af medlemsstaterne, også dem, der udstedes til statsløse personer og personer med flygtningestatus eller med subsidiær beskyttelsesstatus, jf. artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 ("kvalifikationsdirektivet")², forudsat at de har en gyldighed på mere end 12 måneder. Forordning (EF) nr. 2252/2004 udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige og Irland ikke deltager i.

I forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 13. juli 2016, som skal erstatte kvalifikationsdirektivet (i det følgende benævnt "forslaget til kvalifikationsforordningen")³, fastsættes det, at medlemsstaterne mindst skal overholde kravene til de sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 2252/2004 eller tilsvarende krav, når de udsteder rejsedokumenter, som er gyldige i mindst ét år, til personer med flygtningestatus eller med subsidiær beskyttelsesstatus, i overensstemmelse med forslaget til kvalifikationsforordningen. Protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse på Det Forenede Kongeriges og Irlands deltagelse i vedtagelsen og anvendelsen af forslaget til forordning.

I overensstemmelse med ånden i artikel 3, stk. 5, i TEU fremmer Unionen også disse standarder i forbindelse med sine relationer med resten af verden. Hvad angår de stater, der er part i konventionerne af henholdsvis 1951 og 1954, er dette med til effektivt at sikre, at flygtninge og statsløse personer med lovligt ophold på en kontraherende stats område kan udøve deres ret til at få udstedt et rejsedokument, der sætter dem i stand til at rejse uden for dette område, jf. artikel 28 i de to konventioner og tillæggene og bilagene hertil.

Det er under alle omstændigheder hensigtsmæssigt at fastlægge den holdning, der skal vedtages på Unionens vegne i Eksekutivkomitéen, da udkastet til konklusion om maskinlæsbare rejsedokumenter til flygtninge og statsløse personer kan påvirke de fælles regler i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EF og forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning, som skal erstatte direktiv 2011/95/EF.

¹ EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 444/2009 af 28. maj 2009 (EUT L 142 af 6.6.2009, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9).

³ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse og om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (COM(2016) 466 final), i forbindelse med hvilket Rådet den 19.7.2017 enedes om en delvis generel indstilling.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

Artikel 218, stk. 9, i TEUF finder anvendelse, uanset om Unionen er medlem af organet eller part i den pågældende aftale⁴.

Begrebet "retsakter, der har retsvirkninger" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også retsforskrifter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"⁵.

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Eksekutivkomitéen er et organ, der blev oprettet ved en aftale, nemlig ved FN's økonomiske og sociale råds resolution af 30. april 1958 om oprettelse af Eksekutivkomitéen for Programmet under FN's Flygtningehøjkommissariat.

Den konklusion, som Eksekutivkomitéen skal vedtage, er en akt, der har retsvirkninger. Selv om Eksekutivkomitéens konklusioner ikke er retligt bindende, bidrager de til fortolkningen og videreudviklingen af de internationale standarder for beskyttelse af flygtninge. De spiller en vigtig rolle, når det skal fastslås, hvordan konventionen af 1951 og protokollen af 31. januar 1967 om flygtninges retsstilling ("protokollen af 1967") skal fortolkes og anvendes. FN's Flygtningehøjkommissariat (UNHCR) anvender Eksekutivkomitéens konklusioner ved udførelsen af sin opgave med at overvåge anvendelsen af bestemmelserne i konventionen af 1951 og protokollen af 1967, hvilket de kontraherende stater skal lade sig påvise, jf. artikel 35 i konventionen af 1951. Eksekutivkomitéens konklusioner spiller en rolle i forbindelse med videreudviklingen af den internationale orden for beskyttelse af flygtninge ved at supplere og styrke konventionen af 1951 og protokollen af 1967, som de kontraherende stater har forpligtet sig til at overholde⁶, og som FN's Generalforsamling har hilset velkommen⁷. De afspejler en allerede fastsat regel i folkeretlig sædvaneret eller fører til udformning af ny lovgivning. Nationale og internationale domstole, herunder Menneskerettighedsdomstolen⁸, tillægger dem undertiden betydelig vægt.

⁴ Sag C-399/12, Tyskland mod Rådet (OIV), ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 64.

⁵ Sag C-399/12, Tyskland mod Rådet (OIV), ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

⁶ Punkt 7 i erklæringen fra de stater, der er part i konventionen af 1951 og/eller den tilknyttede protokol af 1967 om flygtninges retsstilling af 13. december 2001.

⁷ Resolution A/RES/57/187, afsnit 4, af 18.12.2001.

⁸ Menneskerettighedsdomstolens (Store Afdeling), dom af 29.1.2008, Saadi mod Det Forenede Kongerige (anmodning nr. 13229/03).

Disse betragtninger vil sandsynligvis gøre sig gældende navnlig i forbindelse med udkastet til konklusion. Udkastet til konklusion afspejler staternes nuværende praksis på et vigtigt område, nemlig udstedelse af rejsedokumenter. Det videreudvikler den internationale ordning for beskyttelse af flygtninge, idet det anerkendes, at bestemmelserne om udstedelse og standardisering af rejsedokumenter i konventionen af 1951 og tillægget og bilaget til konventionen skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse med gældende internationale standarder, hvilket bekræfter, at disse rejsedokumenter skal overholde ICAO-standarderne.

Udkastet til konklusion kan under alle omstændigheder få afgørende indflydelse på indholdet af EU-lovgivningen, som skal vedtages, fortolkes og anvendes i overensstemmelse med konventionen af 1951 og protokollen af 1967⁹. Følgende EU-lovgivning skal mere specifikt fortolkes på en måde, der er i overensstemmelse med artikel 28 i konventionen af 1951 og tillæggene og bilaget hertil, og fortolkningen af sidstnævnte skal til gengæld ske i lyset af udkastet til konklusion:

- Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004. Det skyldes, at artikel 1, stk. 1, første afsnit, sammenholdt med afsnit 2 og 5 i bilaget til denne forordning fastlægger det sikkerhedsniveau, medlemsstaternes pas og rejsedokumenter som et minimum skal opfylde, jf. ICAO-dokument 9303, navnlig hvad angår udstedelsesteknikker og den maskinlæsbare persondataside.
- Kvalifikationsdirektivet Det skyldes, at der i kvalifikationsdirektivets artikel 25 fastsættes følgende:
 - "1. Medlemsstaterne udsteder rejsedokumenter til brug ved rejse uden for deres område til personer med flygtningestatus, i overensstemmelse med den model, der er opstillet i tillægget til [konventionen af 1951], medmindre tvingende hensyn til statens sikkerhed eller den offentlige orden tilsiger andet.
 2. Medlemsstaterne udsteder dokumenter til personer med subsidiær beskyttelsesstatus, som ikke kan få et nationalt pas, således at det bliver muligt for dem at rejse uden for medlemsstaternes område, medmindre tvingende hensyn til statens sikkerhed eller den offentlige orden tilsiger andet.
- Forslaget til kvalifikationsforordningen. Det skyldes, at der i artikel 27 fastsættes følgende:
 - "1. De kompetente myndigheder udsteder rejsedokumenter til personer med flygtningestatus i overensstemmelse med den model, der er opstillet i tillægget til [konventionen af 1951], og med mindst de sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer, der er beskrevet i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004. Disse rejsedokumenter skal være gyldige i mindst et år.
 2. De kompetente myndigheder udsteder rejsedokumenter med mindst de sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer, der er beskrevet i forordning (EF)

⁹ Artikel 78, stk. 1, i TEUF og artikel 18 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Sag C-57/09, B og D, ECLI:EU:C:2010:661, præmis 78. Se også sag C-31/09, Nawras Bolbol, EU:C:2010:351, præmis 36-38.

nr. 2252/2004, til personer med subsidiær beskyttelsesstatus, som ikke kan få et nationalt pas. Disse dokumenter skal være gyldige i mindst et år.

3. De dokumenter, der henvises til i stk. 1 og 2, udstedes ikke, hvis dette af tvingende hensyn til statens sikkerhed eller den offentlige orden er påkrævet."

Udkastet til konklusion fungerer også som vejledning for UNHCR, når det udfører sine opgaver som medlem uden stemmeret i bestyrelsen for Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), og for Unionen, når den skal udforme sit samarbejde med UNHCR, jf. artikel 220, stk. 1, første afsnit, i TEUF, bl.a. som observatør i Eksekutivkomitéen.

Forslaget til retsakt supplerer eller ændrer ikke den institutionelle ramme for aftalen.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af målet for og indholdet af udkastet til retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis udkastet til retsakt har et dobbelt formål eller består af to led, og det ene af disse formål eller disse led kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have en enkelt hjemmel, nemlig den, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller led.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Hovedformålet med og indholdet af forslaget til afgørelse vedrører Unionens fælles asylpolitik.

Det materielle retsgrundlag for forslaget til afgørelse er derfor artikel 78, stk. 2, i TEUF.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for forslaget til afgørelse bør være artikel 78, stk. 2, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Eksekutivkomitéen for Programmet under FN's Flygtningehøjkommissariat

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Resolutionen om oprettelse af Eksekutivkomitéen for Programmet under FN's Flygtningehøjkommissariat blev vedtaget ved FN's økonomiske og sociale råds resolution af 30. april 1958.
- (2) I medfør af denne resolution fungerer Eksekutivkomitéen for Programmet under FN's Flygtningehøjkommissariat som et rådgivende organ for så vidt angår de politiske retningslinjer for international beskyttelse af flygtninge.
- (3) Den 2.-6. oktober 2017 skal Eksekutivkomitéen for Programmet under FN's Flygtningehøjkommissariat på sin 68. samling vedtage en konklusion om maskinlæsbare rejsedokumenter til flygtninge og statsløse personer.
- (4) Det er hensigtsmæssigt at fastlægge den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Eksekutivkomitéen for Programmet under FN's Flygtningehøjkommissariat, da udkastet til konklusion kan have retsvirkninger og under alle omstændigheder vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-retten, nemlig Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004¹⁰, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

¹⁰ Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1) senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 444/2009 af 28. maj 2009 (EUT L 142 af 6.6.2009, s. 1).

2011/95/EF af 13. december 2011¹¹ og forslaget af 13. juli 2016 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning, som skal erstatte direktiv 2011/95/EF¹².

- (5) Unionen bør støtte vedtagelsen af udkastet til konklusion om maskinlæsbare rejsedokumenter til flygtninge og statsløse personer.
- (6) Det er ønskeligt, at de rejsedokumenter, som stater udsteder til flygtninge og statsløse personer med lovligt ophold på deres område, overholder kravene til sikkerhedselementer i overensstemmelse med internationale standarder, nemlig ICAO-standard 3.12 og dokument 9303 om maskinlæsbare rejsedokumenter. Det gør rejsedokumenterne mere sikre, idet det er med til at beskytte dem mod forfalskning og svigagtig brug.
- (7) Unionens holdning skal udtrykkes af de EU-medlemsstater, der er medlemmer af Eksekutivkomitéen for Programmet under FN's Flygtningehøjkommissariat, og som handler i fællesskab.
- (8) [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har disse medlemsstater meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.]

ELLER

[I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og uden at dette berører artikel 4 i samme protokol, deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i disse medlemsstater.]

ELLER

[I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og uden at dette berører artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.]

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (omarbejdet) (EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9).

¹² Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse og om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding (COM(2016) 466 final).

I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland (ved skrivelse af ...) meddelt, at Irland ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.]

ELLER

[I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Det Forenede Kongerige meddelt (ved skrivelse af ...), at Det Forenede Kongerige ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.

I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og uden at dette berører artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.]

- (9) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Eksekutivkomitéen for Programmet under FN's Flygtningehøjkommissariat på dens 68. samling i forbindelse med vedtagelsen af konklusionen om maskinlæsbare rejsedokumenter til flygtninge og statsløse personer, er vedlagt i bilaget.

Artikel 2

Den holdning, der henvises til i artikel 1, udtrykkes af de EU-medlemsstater, der er medlemmer af Eksekutivkomitéen for Programmet under FN's Flygtningehøjkommissariat, og som handler i fællesskab.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne

Formand